

Janusz Budziszewski, Stefan K. Kozłowski

Gliniany, gm. Ożarów, woj.
tarnobrzeskie

Informator Archeologiczny : badania 14, 62-63

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

150 m na zachód od muru cmentarza parafialnego, na polu Jerzego Nielepińskiego.

Badania miały charakter rozpoznawczy. Wyeksplorowano trzy wykopy o łącznej powierzchni 30 m².

Na badanym obszarze wyróżniono trzy jamy o charakterze gospodarczym, z zawartością materiałów kultury łużyckiej. Jamy były w planie kształtu kolistego, o średnicach 1,5 - 2 m, w przekroju nieckowate, o miąższości 0,5 - 0,7 m. Zabytki wystąpiły również w obrębie warstwy kulturowej. Oprócz ceramiki i zabytków krzemiennych znaleziono półfabrykat siekierki krzemiennej oraz 4 gładziki-rozcierniacze kamienne.

Oprócz tego wyróżniono jedną jamę wczesnośredniowieczną, w planie kształtu owalnego, w przekroju kształtu nieckowatego, o miąższości około 0,7 m. Materiał wczesnośredniowieczny występował również w warstwie kulturowej, przemieszany z ceramiką łużycką, głównie we wschodniej części badanej osady. Oprócz ceramiki wczesnośredniowiecznej znaleziono brązową, ażurową dętkę z granulacją, dwa paciorki szklane oraz fragment nieokreślonego przedmiotu brązowego.

W zachodniej części badanego obszaru, przy ścianie profilowej, natrafiono na zachodnią część jamy grobowej. W jej obrębie odkryto czaszkę, ze śladami skorodowanego, wczesnośredniowiecznego kabłączka skroniowego.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

DU CZÓ W MAŁY, gm. Wołoszyna
woj. opolskie

patrz
uzupełnienia 1979

GLINIANY, gm. Ożarów
woj. tarnobrzesckie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Janusz Budziszewski pod opieką naukową doc. dr. hab. Stefana K. Kozłowskiego. Finansował WKZ w Tarnobrzegu. Pierwszy sezon badań, Kopalnia krzemienia z wczesnej epoki brązu.

Odsłonięto ponad 20-metrowy odcinek ściany XIX-wiecznego łomu wapienia, który zniszczył znaczną część pradziejowej kopalni krzemienia.

W uzyskanym profilu nie uchwycono śladów szybów eksploatacyjnych. Pozyskano natomiast materiał z dwóch zniszczonych pra-

cowni krzemieniarskich kultury mierzanowickiej /około 3 500 zabytków krzemiennych/. Odsłonięto również fragment hałdy ostrokrawędzistego gruzu wapiennego, być może warpi przyszybowej. Ponadto odsłonięto także warstwę krzemienionośną będącą celem eksploatacji w pradziejach. Pozyskano przy tym bogatą kolekcję skamienielin, która prawdopodobnie umożliwi rozwiązanie spornej dotychczas kwestii datowania krzemieni czekoladowych.

Badania dostarczyły również szeregu ciekawych obserwacji geologicznych dotyczących przeobrażeń morfologii stanowiska w plejstocenie.

Badania będą kontynuowane.

GRZYBIANY
woj. legnickie
Stanowisko 1

patrz
okres halszacki

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 55

patrz
neolit

JĘDRYCHOWICE
woj. opolskie
Grodzisko II

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Michał Parczewski przy współudziale prof. dr. hab. Marka Gedla oraz mgr mgr Urszuli Bąk, Jana Chochorowskiego i Renaty Essen. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Opolu. Trzeci sezon badań, Osada neolityczna, osada obronna z wczesnej epoki brązu.

Kontynuowano badania majdanu i przedpola południowego grodziska w pasie terenowym o szerokości 30 m. Przecięto umocnienia rowem o szerokości 2,5 m. Rozkopano obszar około 2700 m².

Ujawniono 67 jam /głównie zasobowe o formie ściętego stożka, poszerzające się ku dołowi/ i kilkadziesiąt jam postępowych. W znacznej większości obiekty te można wiązać z osadą tzw. grupy nowocerekwiańskiej i datować w przybliżeniu na schyłek I okresu epoki brązu. W części północnej majdanu, przy fortyfikacjach, odsłonięto dość regularny plac /20 x 20 m/, pokryty licznymi dołkami postępowymi, otoczony ze wszystkich stron jamami gospodarczymi. Odkryto dalsze obiekty związane z kulturą pucharów lejkowatych, przeważnie położone poza obrębem obwarowań.